

LIBER SECVNDVS 101

legabo rusticū illū, qui satyro admirāte, eodē ex ore modo calidū, modo frigidū efflabat. Et si qui sunt alij Nam in præsentia rationē dūtaxat ostēdimus. E prouerbij mutuabor, τὴν παναγαῖαν ἄρτεμιρ. Item ἀνέμω καιδίω, Et εὐμεταβολώτερον κοθόρον, Et ὑδρου ποικιλότερον. Et λιβυκόν θερίον. aliaq; cōsumilia. Nā ipsi in puerbij locos adiūximus unde ista peti possint. Et saxū qd' subinde uoluitur, nō obducitur musco. Et arbor quæ subinde trāsplantatur, nō grādescit. Rursum ex Apophthegmatis addā illud dictū ī Ciceronē. Dubus sedere scellis. Et ī eūdē à Salustio scriptū. Aliud stās, aliud sedēs loquitur. ex Homero ἄλλοπερὸς ἄλλορ. Sic enī uocat Martē incertarū partiū, quiq; nūc cū his sentit nūc cū illis. Ex Ouidio, ni fallor, Et tantū constans in leuitate sua, Ex Horatio. Leuior cortice. Et, Mutat quadrata rotūdis. Et Romæ Tybur amo uentosus Tybure Romā. Ex Plauto. Tipula leuior. E Terētij Phormione. Volo nolo, nolo uolo. qd' dictū est, nō dictū est &c. Ex Euripide, πλάγια γὰρ φρονεῖς τὰ μὲν υἱῶ τὰ δὲ πάλαι τὰ δ' αὐτίκα. Iā adparet opinor, quāta huius quoq; generis supellex ex tot scriptoribus colligi possit. Eadē est sententiarū ratio, quas nō tantū ab authoribus sumere uerū etiam pro re nouas parere licet. Quibus oibus si totidē opponas cōtraria, deinde subiunxeris utrinq; finitima, nimirū q̄ immensus orationis penus futurus sit uides. at cū tā uariis sit usus, id qd' diligentius ostēdemus in opere de rōne cōscribendarū epistolarū, nihil erit qd' nō aliquo pacto possis ad locupletandam orationē

N 5 dam oratio